

είχε χαρακτηριστεί επεισοδιακός. Τον πρώτο καιρό αγαπιούνταν και η Φούλα γέννησε το ένα μετά το άλλο τέσσερα παιδιά. Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, δεν τα πήγαιναν καθόλου καλά, καβγάδιζαν διαρκώς, γιατί ο Αθανασόπουλος, όπως έλεγαν στις καταθέσεις τους αργότερα οι δράστες, σύχναζε σε χαρτοπαικτικές λέσχες, διασκέδαζε με διάφορες γυναίκες και βρισκόταν σε μόνιμη κόντρα με την πεθερά του, την Κάστρου.

Μάλιστα, σε κάποια φάση είχε αποφασίσει να πάρει τη Φούλα και τα παιδιά του και να μετακομίσουν σε άλλο σπίτι, για να ζήσουν με ηρεμία χωρίς την πεθερά. Αυτό κατέθεσε στην Αστυνομία και ένας φίλος του Αθανασόπουλου, που υποστήριξε ότι στις αρχές Ιανουαρίου ο δολοφονηθείς του είχε πει πως θα έφευγαν από το σπίτι γιατί η πεθερά του έσπερνε ζιζάνια στο αντρώγυνο. Εξάλλου, το τελευταίο διάστημα ο Αθανασόπουλος είχε εγκαταλείψει το σπίτι και είχε εγκατασταθεί στην περιοχή της Ομόνοιας, σε διάφορα ξενοδοχεία, περνώντας από του Χαροκόπου σε αραιά διαστήματα για να βλέπει τα παιδιά του ή για να παίρνει καθαρά ρούχα, που του είχε πλύνει η Φούλα (μερικές φορές περνούσε και τα έπαιρνε ένας φίλος του). Το μοιραίο βράδυ, πάντως, μετά τη διασκέδαση με τον Σπύρο Γυφτιά, τον γιατρό Καρτσώνη και τις δύο γυναίκες, ο Αθανασόπουλος ζήτησε από τον Γυφτιά να τον αφήσει με το αυτοκίνητο στο σπίτι του στην οδό Θησέως 101, όπως κι έγινε. Πήγε στο δωμάτιο της συζύγου του Φούλας για να ξαπλώσει και να κοιμηθεί δίπλα της, και πολύ αργότερα άρχισε έντονη λογομαχία μεταξύ τους, γιατί, όπως ισχυριζόταν μετά το έγκλημα η Φούλα, ο Αθανασόπουλος «ζητούσε ανώμαλες σεξουαλικές πράξεις».

Από τις φωνές ξύπνησαν η Κάστρου, που κοιμόταν στο διπλανό δωμάτιο, και ο Μοσκιός, ενώ τελευταία πετάχτηκε από το κρεβάτι της και η Μπέλλου, σπεύδοντας σε βοήθεια της Κάστρου. Η Κάστρου, με όλη την πονηριά της, έκανε τα αδύνατα δυνατά για να εξωθήσει τον ανιψιό της Μοσκιό να επιτεθεί στον Αθανασόπουλο και να κορέσει έτσι η ίδια το αίσθημα μίσους και εκδίκησης που έτρεφε εναντίον του γαμπρού της. Φέρεται ότι του είπε:

«Ένας άντρας μας χρειάζεται για να εκδικηθεί τους εξευτελισμούς που μας κάνει ο Αθανασόπουλος και τον ξυλοδαρμό της Φούλας».

Η Μπέλλου, με τη σειρά της, φέρεται να είπε στον Μοσκιό:

«Δώσε μου τα παντελόνια σου και να σου δώσω εγώ τα φουστάνια μου»,
ενώ η Φούλα και η Κάστρου αναρωτιούνταν:
«Δε βρίσκεται κανένας άντρας να μας απαλλάξει από αυτόν τον τύραννο;».

Σύμφωνα, εξάλλου, με δημοσιεύματα της εποχής: «Ο Μοσκιός είχε προσβληθεί από τύφον και η νόσος είχε επιδράσει επί του νοός του ώστε να μην δύναται να έχει πλήρη συνείδηση των πράξεών του». Λίγο πριν τις επτά το πρωί, η Φούλα βγήκε να αγοράσει εφημερίδα, κι έτσι δεν ήταν παρούσα σε όσα ακολούθησαν. Ο τότε δεκαοκτάχρονος Μοσκιός, ο οποί-

ος έβλεπε με άλλο μάτι, ερωτικά, την εξαδέλφη του, δήλωσε ότι αυτός ήταν ο άντρας του σπιτιού και θα έπαιρνε αμέσως εκδίκηση. Αρχικά σχεδίαζε να εκδικηθεί με μαχαίρι, αλλά στη συνέχεια άλλαξε γνώμη, πήγε στο δωμάτιο, πήρε το πιστόλι του, επέστρεψε και πυροβόλησε τρεις φορές εναντίον του Αθανασόπουλου (η μία βολή αστόχησε), τραυματίζοντάς τον θανάσιμα. Στράφηκε κατόπιν στη θεία του και της είπε:

«Τον καθάρισα, θεία! Σας έσωσα μια και καλή! Έτσι καθαρίζουν οι άντρες».

Έντρομη από τις πιστολιές που είχαν ακουστεί, η Φούλα μπήκε στο σπίτι και πλησίασε τον άντρα της. «Έμπα μέσα και σιωπή! Ο Δημητράκης σκότωσε τον Μίμη» της είπε η Κάστρου, ενώ εκείνη έτρεμε ολόκληρη και έκλαιγε με λυγμούς, λέγοντας μάλιστα προς στιγμής, πάνω στην ταραχή της, πως έπρεπε να φωνάξουν την Αστυνομία. «Ό,τι κάναμε με τον εξαδέλφό σου, το κάναμε για να σε σώσουμε και να σε γλιτώσουμε απ' αυτό το τέρας...» είπε επιτακτικά και ψύχραιμα η Κάστρου. Η Φούλα όμως δεν πούχαζε, κι έτσι η μάνα της της έδωσε ένα δυνατό χαστούκι. Ύστερα η Μπέλλου την οδήγησε στο δωμάτιο των παιδιών, που στο μεταξύ είχαν ξυπνήσει – για να δικαιολογήσουν τη φασαρία, είπαν ότι ο Δημητράκης ο Μοσκιός μάλωνε με τον μπαμπά. Λίγο αργότερα, ο Μοσκιός και η Μπέλλου έπιασαν τον Αθανασόπουλο, ο πρώτος από τους ώμους και η δεύτερη από τα πόδια, τον τοποθέτησαν σε μια κουβέρτα και τον έσυραν μέχρι το μπάνιο, ενώ η Κάστρου έδωσε οδηγίες στην υπηρέτρια να καθαρίσει όλα τα αίματα. Το μεγάλο πρόβλημα ήταν τι θα έκαναν το πτώμα.

Η ώρα είχε πάει οκτώμισι το πρωί και η Κάστρου, σαν να μη συνέβαινε τίποτα, ανέβηκε στον πάνω όροφο, στο σπίτι της γειτόνισσας Παπαδάκη, δήθεν για να πει καφέ, αν και στην πραγματικότητα ήθελε να μάθει αν εκείνη είχε ακούσει τους πυροβολισμούς και αν είχε γενικότερα αντιληφθεί τη φασαρία στο ισόγειο. Αφού ήπιαν τον καφέ τους και συζήτησαν για τον σεισμό που είχε ταρακουνήσει τη νύχτα την Αττική και την Κορινθία, η Κάστρου ζήτησε από τη γειτόνισσα να κρατήσει τα εγνονάκια της, γιατί είχαν δουλειές στο σπίτι. Πραγματικά, ανέβασαν με την οικιακή βοηθό τα τρία παιδάκια και η Κάστρου, γεμάτη ικανοποίηση που η γειτόνισσα δεν είχε καταλάβει τίποτα από τα διαδραματισθέντα, προχώρησε στις επόμενες κινήσεις της, για να αντιμετωπίσει το μέγα πρόβλημα του πτώματος.

Έτσι, η ίδια, ο Μοσκιός και η Μπέλλου σήκωσαν το πτώμα, το έβαλαν σε μια σκάφη και το μετέφεραν στο δωμάτιο των παιδιών. Στη συνέχεια, η Κάστρου έδωσε χρήματα στην Μπέλλου για να αγοράσει τρεις οκάδες οινόπνευμα, που θα τους χρησίμευε για να κάψουν το πτώμα. Πράγματι, οι τρεις τους προχώρησαν στην εφαρμογή του σχεδίου, ο Μοσκιός περιέλουσε το πτώμα με οινόπνευμα και έβαλε φωτιά.

Όμως το πτώμα του άτυχου εργολάβου δεν και-

γόταν και ο Μοσκιός συνέχιζε να ρίχνει οινόπνευμα, ώσπου τελείωσε, ενώ η μυρωδιά από την καύση είχε αρχίσει να βγαίνει από το παράθυρο και οι τρεις δράστες φοβήθηκαν μήπως προδοθούν – έτσι σταμάτησαν. Η πανούργα Κάστρου καθσούχασε τον Μοσκιό και την Μπέλλου με τις εξής φράσεις: «Μη φοβάστε, υπάρχει κι άλλος τρόπος να το ξεφορτωθούμε». Έδωσε εντολή στην υπηρέτρια να φέρει από την κουζίνα το καινούριο μαχαίρι που είχαν αγοράσει πριν μερικές μέρες στη λαϊκή αγορά, και στη συνέχεια απευθύνθηκε στον Μοσκιό: «Εσύ είσαι ο άντρας του σπιτιού, κομμάτιασέ το!». Στο μεταξύ είχε ήδη νυχτώσει και το πτώμα το είχαν μεταφέρει στο πλυσταριό. Ο Μοσκιός, με τη βοήθεια της Μπέλλου και τις υποδείξεις της Κάστρου, έκοψε το κεφάλι και τα πόδια, και, αφού τελείωσε ο τεμαχισμός, αγόρασαν χασαπόχαρτο, δύο σακιά και σπάγκο, για να ολοκληρώσουν το μακάβριο έργο τους.

Πρώτα τύλιξαν τα κομμάτια με το χασαπόχαρτο και τις εφημερίδες, κι έπειτα τα τοποθέτησαν στα δύο τσουβάλια και τα έραψαν καλά με τον σπάγκο. Και ενώ το πρόβλημα δεν είχε λυθεί ακόμα, καθώς δεν ήξεραν τι θα έκαναν τα τσουβάλια με το πτώμα, εμφανίστηκε στο σπίτι ένας από τους πολλούς εραστές της Κάστρου, ο χρυσοχόος Σπύρος Μαγουλόπουλος, για να παραδώσει στη Φούλα το ρολόι που είχε επι-κευάσει. Με χάρη και υποσχέσεις, και αφού του αποκάλυψε όσα είχαν συμβεί, η σατανική Κάστρου τον κατάφερε να βοηθήσει. Ο Μαγουλόπουλος υποσχέθηκε, και μάλιστα μπροστά στη Φούλα –και με αυτή φέρεται να είχε σχέσεις–, πως θα βοηθούσε στην εξαφάνιση του πτώματος. Πραγματικά, πήρε τον ανιψιό του Αντώνη Μαγουλόπουλο, βρήκε και τον καραγωγέα Γιώργο Κορναράκη, τον οποίο πλήρωσε αδρά, 1.500 δραχμές, και οι τρεις τους μετέφεραν με προφυλάξεις το πτώμα στον Κηφισό, πετώντας τελικά τα τσουβάλια σε σχετικά ασφαλές σημείο, όπου δεν περνούσε νερό, ενώ ο Μαγουλόπουλος ζήτησε φυσικά από τους υπόλοιπους δύο να μη μιλήσουν πουθενά για όσα έμαθαν και είδαν. Μάλιστα, αρχικά είχαν την ιδέα να ρίξουν τα τσουβάλια στον Ιλισό ποταμό, αλλά η Κάστρου αντέδρασε και είπε πως ήταν πολύ κοντά στο σπίτι, κι έτσι κινδύνευαν να αποκαλυφθούν.

Ανήμερα των Φώτων, όμως, ο μικρός Γιάννης Γκαβές, όπως προαναφέρθηκε, περνώντας από την περιοχή, είδε τα τσουβάλια με το περιεργό περιεχόμενο και ενημέρωσε τους γονείς του, οδηγώντας στην αποκάλυψη των τραγικών συμβάντων. Μετά την πλήρη διαλεύκανση του φρικιαστικού εγκλήματος, οι τέσσερις πρωταγωνιστές συνελήφθησαν και προφυλακίστηκαν στις φυλακές Αβέρωφ, στη λεωφόρο Αλεξάνδρας (όπου σήμερα βρίσκονται ο Άρειος Πάγος, το Εφετείο Αθηνών και άλλες δικαστικές υπηρεσίες). Οι υπόλοιποι τρεις κατηγορούμενοι οδηγήθηκαν στις φυλακές της Συγγρού. Τα τρία παιδάκια, που τα κρατούσε η γειτόνισσα Παπαδάκη, του πάνω ορόφου, τα παρέλαβε η γιαγιά τους, Κατίνα Αθανασοπούλου, και τα πήγε στο χωριό της, το Αναβρυτό Αρκαδίας, για να τα μεγαλώσει.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΗ ΔΙΚΗ